

กึ่งไทยในวิกฤติที่ต้องฝ่าฟัน

สถานการณ์การเลี้ยงกุ้งในบ้านเรา ดูจะซึ่มเศร้าเหงาหงอยลงไปอย่างผิดหูผิดตา วัตได้จากตัวเลขการส่งออกของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรย้อนหลังไปในปี 2541 – 2547 ตัวเลขการส่งออกกุ้งทุกชนิดที่นำมาแช่เย็นเป็นน้ำแข็ง หรือเรียกแบบชาวบ้านว่ากุ้งแช่แข็ง ก็อยู่ในหลักแสนกว่าไปจนถึงสองแสนตันต่อปี แต่ถ้ามาดูสถิติจากปี 56 และ 57 ที่ผ่านมา ตัวเลขการส่งออกกลับลดลงอย่างน่าใจหาย โดยเหลืออยู่ในระดับแค่หลักไม่กี่หมื่นตันเท่านั้นเอง (ที่มาสำนักเศรษฐกิจการเกษตร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร) ซึ่งยังไม่มีการทำนายว่าจะกลับมาดีได้ดังเดิมจนถึงปัจจุบันนี้

จากกระแสข่าวที่ไม่ดีนัก เกี่ยวกับสถานการณ์ทางการประมงจากประเทศอินโดนีเซีย ที่ใช้มาตรการขั้นเด็ดขาดกับชาวประมงไทย ด้วยการประกาศระงับการออกใบอนุญาตทำประมง และระงับการต่อใบอนุญาตให้แก่เรือประมงที่เข้าไปในน่านน้ำอินโดนีเซีย โดยเฉพาะการนำกฎหมาย “ยิงและจม” (Shoot and Sink) มาใช้ ทำให้อำนาจเจ้าหน้าที่อินโดนีเซียสามารถที่จะจมเรือประมงของไทยที่ลอบเข้าน่านน้ำผิดกฎหมายได้อย่างเสรี ทำให้เรือประมงไทยไม่กล้าเข้าไปในน่านน้ำที่ยังไม่ชัดเจนหรือคลุมเครือ เพราะหมิ่นเหม่ต่อการบุกรุกน่านน้ำ ซึ่งดูเหมือนเป็นการกีดกันกันทางการค้าอย่างหนึ่ง หรือไม่ก็อาจจะเป็นเรื่องที่รัฐบาลของเขาไม่พอใจที่ชาวประมงไทยยังเจ้าหน้าที่ของอินโดนีเซียตายไป 2 คน ก่อนหน้าที่จะมีการประกาศกฎหมายใหม่ทางทะเลออกมาใช้ ก็เป็นไปได้ ถึงแม้ว่าทางการไทยจะมีการจับตัวและคลี่คลายคดีได้แล้วก็ตาม

พายุลูกใหญ่อีก 2 ลูกที่กระหน่ำซ้ำเติมสถานการณ์การประมงของไทยก็คือ มาตรการต่างๆ จากทางอเมริกาและยุโรป ล่าสุดที่กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ ปรับลดอันดับการคุ้มครองของประเทศไทยจากระดับเทียร์ 2 วอตช์ ลิสต์ (Tier 2 Watch List) ลงสู่ระดับต่ำสุดหรือเทียร์ 3 (Tier 3) โดยใช้ข้ออ้างโจมตีปัญหาการคุ้มครอง แรงงานทาส แรงงานเถื่อน แรงงานเด็ก แรงงานผิดกฎหมายในอุตสาหกรรมประมงไทย ทำให้ผู้คนทั่วโลกมองสินค้าจากประเทศไทยในแง่ลบที่ติดลบ โดยเฉพาะสินค้ากุ้ง ซึ่งวันนี้ยังถูกสหรัฐฯ จับขึ้นบัญชีดำเป็นสินค้าเฝ้าระวัง อันนี้ยังไม่แนบรวมเรื่องในอดีตเกี่ยวกับการตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti-Dumping) ที่เราเคลียร์กับสหรัฐฯ มาหลายปี แต่ก็ยังไม่ทำอะไรชัดเจนขึ้นมาเลย

ส่วนพายุลูกที่ 2 เมื่อสหภาพยุโรป (EU) พิจารณาตัดสินสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร หรือ จีเอสพี (GSP) ระบบการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรแก่สินค้าจากไทย ซึ่งกุ้งก็เป็นสินค้าที่อยู่ในกลุ่มนี้ด้วย จึงส่งผลให้มูลค่าการส่งออกหายไปทันทีถึงกว่า 1.5 หมื่นล้านบาท เพราะจะต้องเสียภาษีสำหรับสินค้ากุ้งสดจากร้อยละ 4.2 เป็นร้อยละ 12 และสินค้ากุ้งต้มสุกจากร้อยละ 7 เป็นร้อยละ 20 เมื่อเป็นเช่นนี้ พี่น้องเกษตรกรไทยโดยเฉพาะผู้เลี้ยงกุ้งส่งออกจะเอา

อะไรไปสู่กับประเทศอื่นๆได้ ทั้งหมดที่กล่าวมา เป็นเหตุผลหลักที่ทำให้อุตสาหกรรมการส่งออกกุ้งของเราร่วงลง
อย่างที่เห็น

มาดูสถานการณ์การผลิตกุ้งของไทย นอกจากจะพบกับปัญหาภัยแล้ง ไม่ว่าจะเป็นที่ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดตราด อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา จังหวัดพังงา และกระบี่ ฯลฯ แล้ว ก็ยังจะประสบกับภาวะปัญหาอาการของโรคตายด่วนและโรคตัวแดงดวงขาว โรคหัวเหลือง ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่มาจากไวรัสทำให้กุ้งล้มตายเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้การผลิตกุ้งทั้งหมดหายไปกว่าร้อยละ 50 จากปี 2555 จาก 540,000 ตัน เหลือเพียง 250,000 ตันในปี 2556 ทำให้มูลค่าการส่งออกลดลงจาก 3,075 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯเหลือเพียง 2,169 ล้านดอลลาร์

สำหรับการดูแลแก้ไขจากภาครัฐและเอกชน ยังคงต้องรอดูต้องลุ้นอยู่ และยังไม่มีความมาตรการอะไรที่เด่นชัดในช่วงนี้ ดังนั้นเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งเอง ควรจะดูแลแก้ปัญหาให้แก่ตนเองในเบื้องต้น ไม่ว่าจะดูแลแก้ปัญหาปรับระดับค่าพีเอช (PH) ของน้ำให้เหมาะสม การใช้จุลินทรีย์ (*Bacillus Subtilis* spp) สำหรับแก้ปัญหาและย่อยสลายชีเลนไม่ให้ตกค้าง บูดเน่า อยู่ที่ก้นบ่อ การแก้ปัญหากุ้งล่อง ลอยหัว พีเอชแกว่งจากน้ำหนืดน้ำเขียวเข้มมากเกินไป รวมถึงการใช้ไบโอดีเซลน้ำมีให้เกิดการแยกชั้นในระหว่างที่มีฝนตก ฝนหลงฤดู และการลดจำนวนปริมาณอาหาร อย่านำให้กุ้งกินจนเหลือตกค้างบูดเน่าอยู่ในบ่อ ในช่วงที่อากาศหนาว ฟ้าหาลว และอากาศปิด ฯลฯ สำหรับผู้ที่มีข้อสงสัย หรือต้องการคำปรึกษา สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้โดยตรงที่ 02 986 1680-2

สนับสนุนบทความโดย นายมนตรี บุญจรัส

กรรมการผู้จัดการ บริษัท ไทยกรีน อะโกร จำกัด (ชมรมเกษตรกรปลอดสารพิษ)

สอบถามข้อมูลข่าวได้ที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์ โทรศัพท์ 0 2000 8499 , 081 732 7889